

Stockholm, den 15 augusti 2007

Migrationsminister
Tobias Billström

Migrationsverkets Generaldirektör
Dan Eliasson.

Vårt nätverk representerar ett Sverige som inte syns i medierna och i det offentliga samtalet. Trots det är vi allra högst närvarande i samhället. Vi är tusentals som tvingas till att gömma oss, att leva under mänskligt oövriga förhållanden och arbeta för slavlöner utan någon trygghet. Vi är de flyktingar som den svenska asylpolitiken vägrar erkänna och som krigen, diktaturena, katastroferna och misären ständigt producerar. Vi är många: 20-, 30-, 40 000, ingen vet säkert hur många. De flesta av oss har bott här i flera år och våra barn växer upp här. Vi kommer inte att försvinna.

Den 13 augusti fick vi nyheten om att Migrationsverket hade beslutat att gå med på ett möte med våra afghanska hungerstrejkande kamrater som ni vill skicka tillbaka till ett land som är ett krigshärjat inferno men, eftersom det är svårt att acceptera att ockupationen av Afghanistan har blivit ett fiasko, av era myndigheter betraktas som säkert att utvisa människor till.

Vi hoppas att våra afghanska kamrater får stanna. Vi är inte så säkra på att ni är beredda att fatta ett sådant beslut. För oss handlar kampen om alla människors värdighet och inte bara om vissa grupper. Vi kämpar för regularisering för alla papperslösa i Sverige, och det tänker vi aldrig ge upp med. Vi kämpar för allas grundläggande rättighet till politiskt deltagande, till sjukvård, skola till våra barn, ett tryggt tak över huvudet och ett erkännande av våra rättigheter inom arbetslivet, särskilt att Sverige skriver under FN:s resolution om migrantarbetarnas rättigheter.

Vi vet mer än väl att de myndigheter ni ansvarar för inte delar vår syn på problemet. Under årets politikervecka på Gotland fick vi veta att ni inte vill betrakta oss som människor. Cynismen i integrationsminister Nyamko Sabunis och migrationsminister Tobias Billströms syn om att situationen som papperslös är något man valt själv och därmed har man sig själv att skylla för alla svårigheter som uppstår fortfarande ekar i våra huvuden. Tror ni att vi inte ger oss av på grund av att vi ser Sverige som ett slags semesterparadis? Tänk på att allt kan sägas i medierna i jakten på röster, men verkligheten förr eller senare bestraffar den som vägrar se den i vitögat.

Vi ska inte här försöka övertyga er om att vi har goda grunder för att få stanna i Sverige, och inte heller påminna er om det hyckleri er politik är grundad på när ni inte vill erkänna att det är vi som med stora uppoffringar finansierar en betydande andel av era väljares skattesänkningar. Vi ska inte heller argumentera för att vi som människor också omfattas av FN:s förklaring om de mänskliga rättigheterna. Vi ska inte prata politik.

Vad vi vill säga är att vi kommer att fortsätta demonstrera varje onsdag såsom vi i snart ett år har gjort varje onsdag framför Riksdagen. Vi vill säga att vi har många vänner som stödjer oss. Vi vill säga att vi blir fler och fler hela tiden, och att vi vill kämpa på ett fredligt sätt. Men vi vill också säga att vi är beredda att kämpa till de yttersta konsekvenserna. Såsom våra afghanska kamrater, har vi inte heller någonting kvar att förlora.

Med vänliga hälsningar,
Papperslösa Stockholm
papperslosa.stockholm@dennaonsdag.org
www.dennaonsdag.org